

Halakha is the Solution. Halakha is the Problem

586 BCE	536	515	~450	164	0	70 CE
1st Temple destroyed	Cyrus Declaration Jews return to J-lem	2nd Temple Rebuilt	Ezra	Chanukah		2nd Temple destroyed

1. Avot 1:1

Moses received the Torah from Sinai and transmitted it to Joshua; Joshua to the elders; the elders to the prophets; and the prophets handed it down to the men of the Great Assembly. They said three things: Be deliberate in judgment, raise up many disciples, and make a fence around the Torah.

2. Talmud Berachot 33a

The men of the Great Assembly instituted for Israel the benedictions and the prayers, as well as the benedictions for Kiddush and Havdalah

1. משנה מסכת אבות פרק א משנה א

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרו לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו שלשה דברים הוו מתונים בדן והעמידו תלמידים הרבה ועשו סייג לתורה:

2. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לג עמוד א

אמר ליה רב שמן בר אבא לרבי יוחנן מכדי אנשי כנסת הגדולה תקנו להם לישראל ברכות ותפלות קדושות והבדלות

3. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף כא עמוד ב

אמר מר זוטרא ואיתימא מר עוקבא: בתחלה ניתנה תורה לישראל בכתב עברי ולשון הקודש, חזרה וניתנה להם בימי עזרא בכתב אשורית ולשון ארמי. ביררו להן לישראל כתב אשורית ולשון הקודש, והניחו להדיוטות כתב עברית ולשון ארמי. מאן הדיוטות? - אמר רב חסדא: כותאי. מאי כתב עברית? - אמר רב חסדא: כתב ליבוגאה. תניא, רבי יוסי אומר: ראוי היה עזרא שתינתן תורה על ידו לישראל,

Initially, the Torah was given to the Jewish people in *Ivrit* script, the original form of the written language, and in "lashon hakodesh".

It was given to them again in the days of Ezra in *Ashurit* script and the Aramaic tongue.

The Jewish people selected *Ashurit* script and the sacred tongue for the Torah scroll and left *Ivrit* script and the Aramaic tongue for the commoners. Who are these commoners? Rav Hisda said: The Samaritans [*Kutim*].

Rabbi Yosei says: Ezra was fitting for the Torah to have been given by him to the Jewish people

4. תלמוד בבלי מסכת שבת דף קכג עמוד ב

תנו רבנן: בראשונה היו אומרים שלשה כלים ניטלין בשבת: מקצוע של דבילה, וזוהמא ליסטרן של קדרה וסכין קטנה שעל גבי שלחן. התירו, וחזרו והתירו, וחזרו והתירו, עד שאמרו: כל הכלים ניטלין בשבת חוץ מן מסר הגדול ויתד של מחרישה... אמר רבי חנינא בימי נחמיה בן חכליה נשנית משנה זו, דכתיב +נחמיה יג+ בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות

4. Talmud Shabbat 123b

Our Rabbis taught: At first they [the Sages] said: [Only] three utensils may be handled on Shabbat [and all others are forbidden]: a fig-cake knife, a soup-pot ladle, and a small table-knife ...

... Rabbi Chanina said: This Mishnah was taught **in the days of**

צורת האותיות העבריות

ל	ל	א	א
מ	מ	ב	ב
נ	נ	ג	ג
ס	ס	ד	ד
ע	ע	ה	ה
פ	פ	ו	ו
צ	צ	ז	ז
ק	ק	ח	ח
ר	ר	ט	ט
ש	ש	י	י
ת	ת	כ	כ

Nechemia the son of Chakalya, for it is written: "In those days I saw in Judea some treading winepresses on Shabbat, and bringing in sheaves".

5. Midrash Sechel Tov

[When] the festival of Rosh Hashana falls on Shabbat [the shofar] is not sounded. ...R. Zeira who says: It was a decree of the Men of the Great Assembly regarding Shofar, Lulav and Megilla, lest a person take it in his hand, and go to a teacher to learn [how to perform the mitzva], thus he will carry it four cubits in the public domain.

6. The Sage is preferable to the Prophet

Rav Kook. Orot pgs.120-121

As a rule, poets know how to portray the nobler side of life, its beauty, its dynamism and vitality. They also know how to describe the evils of life and to protest them vigorously. But the passionate force of the imagination is unable to determine the precise factors and conditions that preserve life and its flourishing, and conversely, safeguard it from flaws and defects that are liable to have highly destructive consequences. This is a sphere that concerns details, logistics. Here begins the work of physicians, economists, engineers, judges, and all those who pursue practical fields.

The distinction has higher applications. Prophecy saw the evil force of idolatry in ancient Israel and fought against it with all its might; it beheld the majesty and beauty of the One God and articulated its radiance and splendor. It identified corruption and moral depravity, oppression and exploitation of the poor, murder and adultery, fraud and violent crime, and religiously impassioned, it sought to save and protect society with its holy message.

But the fine fibres which form the great ropes of sin, the capillaries that weave into the life-giving blood vessels - these remained hidden from the eye of every prophet and seer. **It is the practical daily observance of the mitzvot (commands) with all their detailed laws that will decisively vanquish the darkness of idolatry. Through the observance, study, habituated performance and the love of the law, over time the hidden elegance and grace of the Law will be released, along with the energy of the pure divine lifeforce, eliminating idolatry before it can rise.** Conversely, neglect and disparagement of the observance, the abandonment of the commandments with their pedantic attention to detailed performance, will trigger a process of erosion, destroying the vessels in which the exalted spirit is stored. In this environment, the human instinct, our imagination and its associated passions – beautiful on the outside and poisonous within - will rise automatically.

5. שכל טוב (בובר) בראשית פרק כב ד"ה ד"א ויעקב את

ואם חל י"ט הראשון של ר"ה בשבת אין תוקעין, דא"ר זירא גזירה הוא דגזרו אנשי כנסת הגדולה על השופר ועל הלולב ועל המגילה שלא לנהוג בשבת שמא יוליכם אצל בקי ללמוד עניינים אי נמי ברכותיהן ויעבירם ארבע אמות בר"ה נמצא מחלל את השבת, ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה

הרב קוק. אורות. זרעונים ז'

חכם עדיף מנביא

בנוהג שבעולם, **המשוררים והמליצים** מתארים יפה את הדרת החיים בכלל, את כל פנותיהם היפות ביחוד הכוללות זרם רב וטל-חיים מרובה, הם יודעים גם להציג לראוה את הנעור הכללי של הקלקולים שבחיים ולמחות נגדם בכל תוקף. אבל לחזור לתוך-תוכם של כל הגורמים הפרטיים, איך מכשירים את החיים ומעמידים אותם על הבסיס הטוב ואיך משמרים אותם מכל קלקלה גם קטנה שבקטנות, שסופה להעלות שרטון גדול ולהרס הרבה מאד, דבר זה אין לו עסק עם כח המדמה החם והעז, כי אם עם **החכמה המדיקת**. כאן תחל עבודת הרופאים, החסכנים, המודדים, השופטים, וכל החכמים המעשיים.

למעלה מזה. הנבואה ראתה את זרם הקלקלה הגדולה של עבודת-הזרה בישראל ומחתה נגדו בכל עז, את הדרת נעם ד' אחד אלהיו ותתארהו בכל יופי וזהר, את ההשחתה של כל הפרעות המוסריות, ריצוץ דלים עושק אביונים, רצח ונאוף, חמם ושוד, ותמלא רוח אלהים להושיע ולגדור ברום שיח קודש.

השערות הדקות, שמהן מצטרפות עבות העגלה של החטאת. גידי-החיים הדקים, שמהם ישורגו מזרקי-הדם הגדולים, אלה המה המסתרים **הצפונים מעין כל נביא וחוזוה. המצות המעשיות כולן ופרטי הלכותיהן, בכל דיוקם הנמרץ, איך בהמשך-הזמן על-ידי קיומם ותלמודם, הרגלם וחתבתם, יצא הנעם הפנימי החבוי בהם, וזרם-החיים האלהי הטהור יגרש בעזו את חשכת עבודת אלילים מבלי תוכל עוד קום, ואיך העזיבה האטית המזלזלת במעשים, בענפים ודיוקים. מפתחת דרך של הרס, מאבדת את**

It is true that this perception was granted to the prophecy of Moses, of which God is quoted as saying that He revealed it to him "from mouth to mouth" (Num. 12:8), the prophecy of undimmed clarity that discerned simultaneously the claims of general principles as well as of the exacting demands of the particulars. But there never arose another like Moses, as we are told, "There never arose another prophet like Moses whom the Lord knew face to face" (Deut. 14:11).

It was, therefore, necessary to assign the expression of "broad principles" to the prophets, and the "particulars" to the Sages; and "the sage is superior to the prophet" (Baba Batra 12a). What prophecy with its impassioned and fiery exhortations could not accomplish, in purging the Jewish people of idolatry and in uprooting the roots of the most degrading forms of oppression and violence, of murder, sexual perversity and bribery, was accomplished by the sages through the expansion of Torah, by raising many disciples, and by the formulation and assiduous study of the particular laws and their derivatives. "The eternal paths lead to Him" (Hab. 3:6) - the laws lead to God (Niddah 73a).

In the course of time the concern with the work of the sages predominated over the work of the prophets, and the institution of prophecy ceased altogether; after some time, the general principles declined, they were immanent in the particulars, but were not readily apparent. At the end of the present epoch, when the light of prophecy will be to have its revival... there will develop a reaction, a pronounced disdain for the particulars. This is alluded to in the Talmudic statement that at the dawn of the Messianic age, "the wisdom of the sages will become unsavoury, and those who live on the boundary [that is the sages who define limits in the law] will turn from city to city without finding grace" (Sotah 49b).

This will continue until the radiance of prophecy will re-emerge from its hiding and reveal itself not as an unripe fruit, but as the first fruits full of vitality and life, and prophecy itself will acknowledge the great achievements and effectiveness of the sages, and in righteous humility exclaim: "The sage is more important than the prophet." This transcending of one-sidedness will express the vision of unity expressed by the Psalmist: "Mercy and truth have met, justice and peace have kissed, truth [the law] will rise out of the earth [the Rabbis], and mercy will show itself from heaven [prophecy]; the Lord will also bestow what is good and our earth will bring forth its bounty" (Ps. 85:11). The soul of Moses will then re-appear in the world

הכלים שבם יקלט הרוח העליון, וממילא יצר לב האדם, הדמיון המתעה המלא ציצי זהר מבחוץ ואבק רעל מבפנים, הוא הולך ועולה מאליו, - **דבר זה לא נתן לנבואה בכלל**, לנבואה של אספקלריא שאינה מאירה.

אמנם נתן לנבואתו של משה, אותה הנבואה של פה אל פה, של אספקלריא המאירה, שרק היא יכולה לראות עזם של הכללים ודיקנותם של הפרטים כאחד. אבל לא קם כמוהו "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ד' פנים אל פנים".

והוצרכה עבודת הכללים להמסר לנביאים ועבודת הפרטים לחכמים. וחכם עדיף מנביא, מה שלא עשתה הנבואה, בכלי מלחמתה החוצבים להבות אש לבער מישראל עבודת אלילים ולשרש אחרי עיקרי ההשפלות היותר גרועות של עשק וחמס, של רצח וזמה, רדיפת שחד ושלמונים, עשו החכמים בהרחבת התורה, בהעמדת תלמידים הרבה ובשנון החקים הפרטיים ותולדותיהם. "הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות.

במשך הזמן הרב נתגבר עסק החכמים על עסק הנביאים והנבואה נסתלקה, ארכו הימים והכללים החלו להתרופף, נבלעו בהפרטים ולא יראו החוצה. על כן באחרית הימים שצמיחת מהלך שיבת אור הנבואה תתחיל להופיע, "אשפוך את רוחי על כל בשר" אז שנאת הפרטים תתגבר, "חכמת סופרים תסרח, ואנשי הגבול, אלו תלמידי חכמים שמשימים גבול לדבריהם, ילכו מעיר לעיר ולא יחוננו"

עד אשר לא כפרי־בוסר כי אם בבכורים מלאים טל וחיים יצאו הניצוצות של התחלת אור הנבואה מנרתיקם, וזו תכיר בכללה את גדל פעולת החכמה ובענות צדק תקרא: "חכם עדיף מנביא", "חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקו, אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף, גם ד' יתן הטוב וארצנו תתן יבולה". ונשמתו של משה תשוב להופיע בעולם.